

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oglasila (inserate) vsprejema upravništvo in ekspedietja v „Katol. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 19.

V Ljubljani, v ponedeljek 25. januarija 1897.

Letnik XXV.

Rovanje socijalnih demokratov.

(Izv. dopis.)

Star pregovor pravi: Če psu stopiš na rep, zavili. In tudi tržiški inteligentni in ne-inteligentni sodrugi drug za drugim stopajo na dan, kljub temu, da nikdo ni imenoval njih imen. Mari smo spodili zajce iz grma? Kakó to, da se ravno nekateri čutijo zadeti? Kdo je oni, ki je na krščansko-socijalnem shodu v Pristavi pri govoru g. Gostinčarja v pohujšanje krščanskih mož zaupil: Ni res! Kdo je v Bistrici junaško zabavljaj krščanski organizaciji? Kdo je prenočil socijalnega demokrata Postlerja? Kdo pa so oni, katere imenuje ta židovski agent „unsere Leute“? Kdo ima „Delavca“? Pri kom so našli Postlerjeva pisma? Menda pri dobrih krščanskih delaveih, ki niso soc. demokrati?! — In s kako „sveto“ jezo obkladajo zdaj ti imenovani vse, kar si upa le misliti o njihovem socijalno-demokratičnem mišljenju! Če so vas drugi zvodili na napačno pot, priznajte: napak smo bili poučeni, in bodite iznova pošteni krščanski delavci; če ste pa socijalni demokrati, čemu skrivate rožičke in rujete na skrivnem? Bojite se za svoj kruh, — dobro; a noben domoljub vam ne more privoliti in pripustiti, da bi ob krščanskem kruhu kvarili naše ljudstvo in trosili medenj pogubonosne nazore. Hočemo vam dobro in rešili bi vas radi židovskih krempljev, zato ne imenujemo nikakih imen; a če bodete rovali naprej kot ste začeli posebno zadnji čas, in zvaljali krščanske delavce, storili bomo i to, da kdo ne bo mislil, da se bojujemo kot nekdanj don Kišot z zračnimi mlini. Naš boj je pred vsem boj za načela, za večnoveljavna krščanska načela. In kdor je zoper ta načela, je sovražnik ljudstva in gnus vsakómu, komur je srce še gorko za mili naš rod slovenski.

„Jaz sem resnica, pot in življenje“ govori Gospod. In za ta načela se bomo borili proti tržiškim

in vsakim drugim kvarljivcem ljudstva do zadnje kaplje in do zadnjega diha z vso odločnostjo. Nikari ne mislite, tržiški sodrugi, da nas bodete uplašili s svojim pritajenim ščuvanjem. Lahkó bi zopet pisali o bralnem društvu! In tudi ne mislite v svoji nadutosti, da vam je vse dovoljeno in da se vas nikdo ne sme v časopisih dotakniti. Dregnili smo v vaše doslej skrito gnezdo in javno se bomo borili zoper vas z vso odločnostjo, če ne pustite kršč. delavcev pri miru, bodi vam ljubo ali ne. In za nami bo naše verno in vrlo slovensko delavstvo, za vami pa — judovski agenti. In prišel bo čas in morda kmalu, da se bo tudi v Trzinu visoko dvignila krščansko-socijalna zastava — brez vas in proti vam. In doslej na svidenje!

Kaka je ta mejnarodna soc. demokracija, ki hoče tudi v Trzinu zgraditi svojo trdnjavo — en vzgled. Sodrug Postler, z Dunaja, ki je 26. dec. prišel v Trzin motit ondote strojarje, naj popusté svoje „bratovščine“ in ustanové „Gewerkschaften“, popisuje ta sestanek v svojem socijalno-demokratičnem listu v šte. 1. l. l. Piše: „... wir zwei Fremdlinge sind unglücklicherweise gerade auf jene Bruderschaft zuerst gekommen, welche aus 15 Gehilfen besteht und worunter elende und erbärmliche Gauner sind“. O krčmarju, ki ni pripustil, da bi žid prodajal svojo modrost v njegovi hiši, piše: „Der Anführer dieses Gaunerstreiches ist aber der Altgeselle und zugleich Herbergsvater — Namens Stollar (menda Solar) von der Bruderschaft Nr. 3 in Neumarkt. Dieser Schurke würde sich eher für einen Räuberhauptmann, als für einen Herbergsvater eignen. Mehr wollen wir uns heute mit diesem schmutzigen Kerl nicht befassen“. Takó piše judovski prihajač o krščanskem delavstvu. — Taká bo „Brüderlichkeit“ v socijalno-demokratični državi.

Preslepljeni člani druge bratovščine so mu sledili v drugo krčmo. „Bei der zweiten Bruderschaft

in Neumarkt, die wirklich einen intelligenten Collegen (Mauc) als Altgesellen hat und wo wir zwei Fremde sehr freundlich empfangen wurden, fand eine Besprechung statt... Diese Bruderschaft besteht aus 45 Collegen.“ Nadalje: „Die anwesenden Collegen dieser Bruderschaft sprachen sich dahingehend aus, dass sie alles für richtig und gut befinden, nur wollen sie nicht die ersten in Krain sein, sondern werden beitreten, bis der Anfang in Laibach oder anderswo in Krain gemacht wird.“ To je znamenje, da je tudi med temi 45 še dokaj modrih in previdnih mož, ki potrebujejo le pouka. Žid sklepa: „Würde der Staat nicht viele solche ausgehungerte, gedankenlose und deshalb (!!) harmlos gekleidete Staatsbürger haben, so könnten eben nicht so viele faulenzende, in Sammt und Seide gekleidete und in Ueberfluss von Allem schwelgende Lumpen herumgehen auf Kosten der Arbeiter — Hoffen wir nun, dass die Neumarkter Collegen auch baldigst anfangen nachzudenken über die Hölle auf Erden, in der sie sich befinden, und sich der grossen Armee, der Arbeiterbewegung anschliessen zur Bekämpfung dieser Zustände.“ Tako vabi žid naše delavstvo v svoje mreže, — mi pa držimo križem roke? O strojarjih, ki so pridrli za Postlerjem dne 27. decembra pr. l. v Ljubljano in sicer iz Vrhnike (5), iz Kranja (5), iz Smartna (1) in o njihovih sklepih poroča ista številka strokovnega lista. In ti so bili le zastopniki mnogih druž. Tako se širi soc. dem. čez dežel! — Koliko je na času, sijonski čuvaj?...

Pravosodne razmere.

(Govor drž. poslanca g. dr. Iv. Šusteršiča v državnem zboru dne 16. januarija 1897.)

(Dalje.)

Gotovo, to je brezpogojna zahteva. Gospoda moja! Malo okrajnih sodišč je na Kranjskem, s katerimi bi ne imel kot odvetnik opraviti, in odkrito

LISTEK.

Brodnik.

(Zgodovinska povest. Angleški spisala Antonija Klitsche de la Grange; prevel Ivan Čestimir.)

Drugi del.

Goti.

V.

Zopet samotna koč.

(Dalje.)

Valerija ga začudeno pogleda. Na veselem lieu jej zasije zaničevanje; Marcelu pa reče odločno:

„Si-li izgubil pamet, ako misliš, da morem biti nehvaležna? Pač ti je malo mar moja čast, ako hočeš, da jo izgubim. Morem-li dopustiti, da mi bodo očitali, da sem zapustila Melanijino hišo skrivaj kakor zločinec?“

„Kaj ti je mar sodba tvojih nespametnih prijateljev? Kasneje zveš, kaj da me sili k temu, da se skrivam; sedaj pa se pripravi, da odidem.“

„Ves tvoj trud je zastonj“, reče odločno Valerija. „Ko bi s tem rešila tvoje življenje, ne obotavljala bi se niti za trenutek; ti pa me siliš, da idem s teboj, da uživam bogastvo in slasti; vsled

tega ne pojdem. Nočem zapustiti gostoljubne hiše, ki me je vsprejela, ko so me vsi zapustili. Nočem je zapustiti na tako podel način; posebno pa ne sedaj, ko ne stradam vsakdanjega kruha... Prosim te, idi sam; jaz pa ne grem brez Melanijine vednosti.“

„Ti moraš iti z menoj, tudi proti svoji volji“, reče Marcel razsrjen. „Rimski zakon mi daje pravico, da ti ukazujem. Si mar pozabila, da sem tvoj varuh?“

„Kdor se je izneveril domovini, se ne more sklicevati na njene zakone. Dragi brat, neki strašen glas mi šepeče, da si zagrešil pravo pot... Marcel, pusti me; ne stori me s silo družice svoje sramote. Pred Bogom ni nihče brez greha, kesanje pa očisti tudi najbolj pokvarjeno srce.“

„Molči; ne jezi me z nespametnimi izmišljotinami, ki so se ti priljubile. Idi z menoj prostovoljno, ker hočem sicer rabiti silo in te sam odvesti na ladijo, ki naju popelje daleč proč od Rima.“

„Dobro torej; raztrgaj moje telo, ubij me; in vendar se ne pokorim tvoji volji in sili“, reče Valerija in ga hoče zapustiti. Marcel pa skoči za njo, jo krepko poprime za roke in jo prisili, da se vsede.

„Pusti me; ne ponižuj samega sebe in ne stori ničesar žalega hčeri svoje lastne matere“, reče Valerija, izvijajoč se njegovim rokam.

Marcel jo srdit poprime še krepkeje. Isti hip pa se odpro vrata, in Alarik stopi pred patricija.

„Miruj! Pusti sestro! Ti-li nisem rekel sinoči, da je ne loči od njenih prijateljev? Ti si zaničeval moj svēt; sedaj ti pa prepovem, storiti kaj proti njenej volji.“

Marcel zaškriplje z zobmi, toda ne drzne si ustavljati se možu, od katerega zavisi njegova sreča.

„Pojdi, Valerija“, reče Alarik, „kamor te žene srce, in moli za svojega brata. Bog rad posluša molitve angelov, ti pa si angel dobrote.“

„Hvala ti, plemeniti mož! Ti si, če se ne varam, dobrotnik mojega brata. Tebi ga izročam; pazi nanj, kakor pazi oče na svoje dete“, reče Valerija, ne vedoč, da stiska roko gotskemu kralju.

„Ne boj se! V meni je našel pravega prijatelja. Hvaležen mi bode, kakor si mi tudi ti“, odgovori Alarik, ki je malo prej poslušal njujin prepri.

„Dragi brat; ne ločiva se neprijateljski, srdeč se drug na drugega.“

„Idi; jaz te ne spoznam več za svojo sestro.“

moram priznati, da so skoro vsi sodniki moji politični nasprotniki.

Na vsem Kranjskem ni skoro nobenega klerikalnega sodnika. Toda v čast sodniškega stanu na Kranjskem moram konstatovati, naj se tudi ta ali oni živahno udeležuje političnega življenja, v sodni dvorani sleče strankarskega moža in je jedino le sodnik. (Poslanec dr. Laginja: Izvzemši Višnikarja? Ta je vendar klerikalec!) Je tudi moj politični nasprotnik. (Poslanec dr. Laginja: Torej so dvojni klerikalci! To pa ni slabo! — Veselost.) Hotel sem le konstatovati, da ni treba komu, ki je politični strankar, zato spreminjati sodniške objektivnosti.

Govoril sem prej o sodniški kogniciji. Imam pa govoriti še o drugi, bolj formalni delavnosti sodnikov, pri kateri je zopet znanje jezika, oziroma jezik sodniku neobhodno potreben. To je naznanilo odloka strankam, naznanilo o razsodbi, odgovoru ali kaki naredbi.

Menim, ker to je povsem jasno, da mora stranka sprejeti to izfazanilo pismeno ali ustno v onem jeziku, katerega umeje, ker sicer ne vé, kako se ravnati.

Kako se more stranka ravnati po sodniškem ukazu, naj si že bode kakoršenkoli, ako prejme sodniški ukaz v jeziku, katerega ne umeje.

Še nekaj opomnim, namreč kake so razmere pri deželnem sodišču v Celovcu. Tu je namreč nekaki takozvani slovenski senat — na papirju. So namreč štirje gospodje, ki bi morali biti zmožni slovenskega jezika; jeden ali drugi je morebiti res več slovenskega jezika. Nekateri izmed teh štirih pa govoré tako slovenščino, katero najbrže le oni umejejo; drugi ljudje je ne razumejo. Gospodje lomijo nekako zmes, ki je povsem neumljiva.

Vrh tega je ta slovenski senat izvanredno redkokrat sklepčen; če je treba kaj razpravljati, je gotovo jeden zadržan; ker so pa le štirje gospodje, morajo seveda vzeti k sebi še jednega, ki pa ni zmožen slovenščine, in radi njega se razpravlja nemški. Potem vzemó tolmača, in to je človek srednje omike in poleg tega ni niti jurist.

Pomisli naj se tedaj, gospoda moja, kako težko je juristu kaj važnega iz jednega jezika v drugega popolnoma natanko prevesti, kako težko je pa to še le nejuristu.

Usoda zatočenca je v rokah tolmača, kajti zavisi od tega, ali ga tolmač prav ume ali napačno, ali tolmač prevaja dobro ali slabo.

Od tega zavisi usoda slovenskega zatočenca v njegovi lastni domovini (Čujte! Čujte!), kjer je imel že od nekdaj svoje stalno bivališče.

To so pač dovolj žalostne razmere in pravosodna uprava bi si pridobila za pravosodje in pravičnost res velikih zaslug, če bi začela zboljševati te razmere in uvedla v tem oziru zdrava načela.

Ker govorim, gospoda moja, o občejanju sodnika s strankami, naj omenim neke stvari, k čemur me veže dolžnost kot zastopnika kmečkega ljudstva.

Mnogo sodnikov se je navadilo občevasi s kmeti v tonu, kateri ne dela omiki dotičnih gospodov nobene časti. Res je sicer, da so gospodje čisto preobloženi, so nervozni itd., toda jaz mislim, da dostoj-

nost zahteva tudi to, da se nervoznost nekoliko premaguje; in če kdo tega ne zmora, naj prosi dopusta in naj se ozdravi; če pa tudi zdravljenje nič ne koristi, potem je pa kratkoma nesposoben za tako službo. Kmet je veliko predober, nego da bi smel kak uradnik surovo z njim ravnati. (Prav dobro!) V imenu kmečkega stanu moram temu najodločneje ugovarjati. Sem namreč tega mnenja, da ni nobenega stanu, glede katerega bi se smelo bolj po pravici reči: „Klobuk z glave!“ kakor ravno o kmečkem stanu, kateri je jedini, da morda reši socialni državni in pravni red.

Priznati moram, dostikrat mi je bilo hudo, ko sem videl, kako rohani ta ali oni uradnik, dostikrat kak mlad avskultant, nad ubogim kmetom, kot bi bil ta kaka zver. Menim, da mora temu kar najodločneje ugovarjati vsak ljudski zastopnik, in jaz tudi mislim, da bi večini enakih slučajev zadoščal tih, rahel migljaj od Nj. eksc. gospoda justičnega ministra.

To je res čudno, če se kdo izgovarja s svojo nervoznostjo. Saj kmet ne more svojega pravnega slučaja tako lepo razložiti kakor kak izurjen jurist. Treba je torej potrpljenja. To vem iz lastnega poklica. Kot mlad koncipijent sem bil tudi jaz, odkrito pripoznam, nervozen in razburjen, če nisem koga kaj umel, ker sem bil z opravi preobložen. Ko sem pa dobil pametnejše nazore, sem spoznal, da veliko boljše storim in sem veliko prej s stranko gotov, ako jo mirno poslušam in še-le tedaj stavim stvarna vprašanja, ko je dotičnik povedal, kar je mislil. Tako bi morali tudi brez izjeme sodni uradniki poslovati, in potem bode veliko boljše z nervoznostjo. Zakaj pa izgine popolnoma gospodom nervoznost, ako pride k njim kak imeniten, fin gospod? (Veselost.) Takoj ni sledu o kaki nervoznosti, čeravno je ta imenitni, fini gospod v juridičnih stvareh včasih morebiti veliko večji osel in govori večje budalosti, kakor kmet. (Veselost.)

In znano je, da so ravno take imenitne stranke najbolj zoprne, ki nadlegujejo sodnika kar po več ur. In vendar se izgubi vsa nervoznost, in sodnik in dotični fini gospod ali tudi imenitna gospa se sporazumejo na najlepši način, čeprav trpi to po dve, tri ure!

Lahko bi v tem oziru navedel dokazov, a jih bodem opustil. Le nekaj mi je dolžnost omeniti, da imam namreč na razpolago, kar se tiče surovosti napram strankam pri predstojniku okrajnega sodišča v Ilirski Bistrici gradiva v obilici na razpolago, katerega sicer iz važnih vzrokov ne bodem tukaj razkladal podrobno, pač ga pa rad dam na razpolago Nj. eksc. gosp. pravosodnemu ministru. (Konec sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 25. januarja.

Prilodnje državnozbornske volitve. Komaj je poslanska zbornica minuli petek zaključila svoje delovanje, že je razpisala vlada nove volitve, ob enem je pa tudi že določen dan, kedaj se morajo sniti novoizvoljeni poslanci na Dunaju. Za vso

volitveno borbo sta določena pičila dva meseca, kajti dne 27. marca se vrši otvoritveno zborovanje. — Prvotne volitve se prično najbrže v drugi polovici meseca februarja, glavne se pa vrše od 4. do vstevši 24. marca. — Od volitvenih razpisov po avstrijskih kronovinah so znani dosedaj brez Kranjske nastopni: Na Štajerskem se vrše glavne volitve 12. marca za peto kurijo, 17. za kmečke občine, 20. za mesta, 22. za trgovsko zbornico in 23. za veleposestvo; na Primorskem izven Trsta 10., 16., 18., 20. in 22. marca; na Nižje-Avstrijskem 9., 15., 20., 23. in 24. marca, v Galiciji 11., 16., 18., 19. in 22. marca, na Moravskem 9., 15., 17., 18. in 19. marca, v Bukovini 4., 10., 12., 14. in 15. marca ter v Trstu 8. marca za splošno kurijo, 13. za I., 15. za II. in 18. za III. razred ter 22. za trgovinsko zbornico. — Torej v nekako treh tednih bodo izvolili avstrijski prebivalci 425 zastopnikov v državni zbor, izmed teh kmetje in delavci 202 moža, ostale pa mesta, trgi, trgovinske zbornice in veleposestvo.

Dosedanji predsednik poslanske zbornice baron Ohlmecky, ki je v državnem zboru zastopal mesto Brno, je v posebnem pismu naznanil županu imenovanega mesta, da ne vsprejme več nobene kandidature. Ohlmecky je bil izvoljen zborničnim predsednikom 20. marca 1893, kot naslednik predsednika dr. Smolke.

Mažarsko liberalno časopisje se peča te dni zelo marljivo s totranskimi parlamentarnimi razmerami. Nekateri treznejše misleči žurnalisti imenujejo ravnokar odslovljeni državni zbor orodje v rokah raznih vlad, ki so je rabile, kakor jim je bilo drago. Ostali, posebno pa židovski listi se pa z vso silo zaletavajo v Badenijevo vlado, kateri baje ni v mislih ničesar drugega, nego kako skleniti čim več kompromisov in na ta način privabiti k sebi vse vplivneje stranke. Posebno v želodec so pa mažarskim židovskim liberalcem totranske „reakcijske“ stranke, ki preté preplaviti vso Avstrijo s svojimi „pogubonosnimi“ idejami. In vse to gleda sedanja vlada mirno! Tem večja in težavnejša naloga čaka sedaj vse „svobodomiselné“ avstrijske kroge, ako se hočejo še rešiti iz preteče nevarnosti. — S takimi mislimi polnijo predale zgoraj omenjena glasila. Po našem mnenju pa so ti „svareči“ opomini popolno brezuspešni sedaj, ko je že davna izkopan grob liberalni židovski kliki v Avstriji.

Pruska gospodska zbornica se je posvetovala minuli petek o načrtu zakona glede zboljšanja položaja učiteljev. Naučni minister Bosse je izjavil, da vlada ni mogla predložiti boljšega zakona, ker se večja mesta upirajo drugim preosnovam iz finančnih ozirih. Poslanska zbornica je zakon vsprejela z neznatnimi spremembami, toraj ga minister najtopleje priporoča. V teku debate se je potegnil za učitelje knezoškof dr. Kopp s toplimi besedami. Predlogo je nato izročila zbornica finančni komisiji. Knezoškof dr. Kopp je tu postavil na laž marsikaterega, ki neprestano hujska zoper duhovščino in zatrjuje, da je nasprotna učitelstvu.

Delavske razmere v Angliji. O gibanju angleških delavcev v minulem letu je nedavno obširno poročal delavski vodja Burus svojim volilcem v Batterseeju. Iz njegovega poročila je posneti, da se je pomnožilo število organiziranih delavcev v minulem letu skoro za 200.000, ki pripadajo 1250 zvezam. Posebno ugodno pa je pojasnilo o povišanju delavskih plač. Meseca decembra so našli 103 000 delavcev, katerim se je povprečno zvišala plača za 1 šiling 9 pencev, od teh je pa le 8000 delavcev, ki so si priborili to povišanje s pomočjo stavke. Znatno se je zmanjšalo tudi število delavcev, ki niso imeli dela; in sploh že 15—20 let ni bilo tako ugodnih za delavstvo, kakor ravno minulo leto. —

Ircem se nič kaj dobro ne godi v ravno pričetem zasedanju angleškega parlamenta. V prvih sejah spodnje zbornice se je vršila, kakor povsodi, takozvana adresna debata. Zastopniki irske zemlje so stavili tem povodom tri dodatne predloge, toda nobeden ni bil vsprejet. Jednega je Ircem sovražno večina odklonila, drugega so umaknili predlagatelji sami, ko so uvideli, da bi zadel na preveliko nasprotje, tretjega pa je preprečila vlada sama, ker je jeden ministrov izjavil, da sedaj ni umesten tak predlog in bo morda pozneje nudila se taka prilika. Ta zadnji predlog govori o irskem davčnem vprašanju in je torej popolno umevno, da večina o tem ni hotela razpravljati, tembolj ker je imela na svoji strani tudi vlado. Irci se morajo torej še na-

Valeriji stopijo solze v oči; približa se Marcelu z razprostrtimi rokami in mu dé:

„Pri spominu na najino rajno mater te rotim, ne ločiva se v prepiru. Dragi brat, usmili se me!“

Valerijine solze ganejo patricija. Glas narave je premagal njegovo jezo. Pomiri se, stisne jej roko, in oba stopita iz hišice.

„Z Bogom, Marcel“, reče Valerija, stoječ na istem mestu, kjer se je pred več meseci poslavljala od brata. „Zapusti, dragi brat, sijaj in bogastvo, ki te ne more osrečiti. Še je čas, da odideš z menoj k Melaniji.“

„Tudi jaz moram biti hvaležen, kakor si ti. Ne boj se; vidiva se še gotovo; in ti bodeš šla z menoj prej ali slej.“

Valerija ne odgovori ničesar, marveč nasloni glavo na bratove prsi in zajoče. Ko se pomiri, vsa žalostna zapusti samotno kočjo.

Tiberski brodnik je bil priča ločitve Marcela in Valerije. Opazoval ju je skozi razpoklino v svojih razvalinah. Valerijo je spoznal takoj. Vzbuja je v njem deloma pomilovanje, deloma zaničevanje; zdelo se mu je namreč, da jo je zalotil pri grešnem sestanku.

Stari Sergij jo spremlja nekoliko časa s pogledom, potem pa stisne roke in dé:

„Grešnik ne sme stanovati v hiši pravičnega! Le-ta Valerija, katero toliko ljubi Decij Fulvij, vara svoje prijatelje z največjo hinavščino. Smatrajo jo za največjo svetnico; ona pa se skrivaj shaja s svojim ljubimcem in joče, ko ga zapušča... Deciju razkrijem resnico; strgam jej krinko z obraza.“

Mej tem ko je brodnik tako sam pri sebi premišljeval, šla je uboga Valerija v Fabijolino bolnišnico. Mučila jo je grozna sumnja, da se je njen brat združil s sovražniki.

Gospa jo je čakala zelo nestrpljivo. Iskala jo je že po vseh kotih, pa je ni našla nikjer. Slednjič jo opazi od daleč in jej ide nasproti.

„Kam si izginila iz bolnišnice?“

„Imam važen vzrok, da ti tega ne povem“, odgovori Valerija. „Lagati nočem. Čist je vzrok, ki me je prisilil, da sem se oddaljila iz bolnišnice brez tvoje vednosti; toda ne smem ti ga povedati, ker je ta skrivnost za me važna.“

Melanija upre vanjo svoj pogled, kakor da jej hoče prodreti v srce; nato se nasloni na njeno ramo in dé:

„Hčerka, jaz te ne sprašujem dalje, dasi so mi tvoje besede uganka.“

„Govorila sem ti čisto resnico“, odvrne Valerija.

„Verjamem ti“, pripomni gospa. (Dalje sledi.)

dalje tolažiti z nado na boljšo bodočnost, ki je pa, kakor vse kaže, še precej daleč.

Razgled po slovanskem svetu.

Novo podjetje na slovanskem jugu.

(Dalje.)

Ze leta 1856 je pisal Rus Muravijev: „O, ko bi vendar obe cerkvi, pričakujoč tako vroče želeni dan zjedinjenja, opustili vse predsodke ter utrdili svoja srca v ljubezni, začeli resno in globoko proučavati teološka vprašanja, po katerih bi se moglo zopet obnoviti staro jedinstvo vesoljne cerkve.“*) Potrebo zjedinjenja čutijo vsi, poskusi se delajo že stoletja, a žalibog prepad še vedno zija med vzhodom in zahodom in se je v marsičem še povečal. Vsaka stranka se je doslej vrtela v svojem krogu in ni hotela nič popustiti. Zahodnjaki so očitali jutrovcem neznanje, vendar pa tudi sami niso imeli nikakšnega pojma o vzhodni cerkvi, ondodnih potrebah in značaju ljudstva. Premalo se je razločeval dvojni element v cerkvi: božanski in človeški, kaj je nespremenljivo, večno, ip kaj je človeško, osebno, nebstveno in izpremenljivo. — Kadar bodo orijentalci spoznali, kje tiči za pravo vzrok razkola, in kadar bo rimska cerkev dejanski odstranila vse zapreke, tedaj se bo zjedinjenje izvršilo — ne iz političnih ozirrov, marveč iz čistega prepričanja.

Zdi se, da je z sedanjim papežem vprašanje stopilo v novi stadij. — Orijent orijentalcem! po tem načelu je modri in praktični Leon XIII. odprl širom vrata katoliške cerkve orijentalcem.

Naj se opravičuje kdo kakor hoče, tajiti se ne da, da se je tudi na naši strani mnogo zgrešilo. Nedvomljivo dejstvo je, da je rimska cerkev pri orijentalcih omražena, in s tem je treba računati. Vseobčna antipatija mora imeti neki realni vir, neko historično podlago; to je treba poiskati in odstraniti. Ni tega kriva cerkev kot taka, marveč ljudje in človeška politika. Bodisi valed nerodnosti ali omejenih nazorov, koristoljubja ali strastij so mnogi cerkveni ljudje in katoliški narodi ob mejah ukopali sovraštvo svoji nedolžni materi.

Na naši strani je v praksi preveč vladalo načelo, da je latinstvo „conditio sine qua non“ katoličanstva. V resnici je pa latinska cerkev le jeden del one cerkve, kakoršno si želi Leon XIII.; ako se zjedinijo vzhodni narodi, imeli bodo njihovi starodavni obredi ravno toliko veljave, kakor latinski. Latinska cerkev ima le v toliko neko prednost, ker je božja previdnost v njeno krilo postavila papeštvo, to pa ni ne latinsko ne grško, marveč je božanska naredba.

(Dalje sledi.)

*) Question religieuse d'Orient et d'Occident. Moscou 1856, str. 99. — Prim.: Piehler: Geschichte der kirchlichen Trennung. München 1864, str. 4.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 25. januarja.

(Pastirski list avstrijskih škofov.) Povodom bližnjih volitev za državni zbor so objavili vsi avstrijski škofje skupen past. list, v katerem opozarjajo katoličane na važnost državnoborskih volitev. Ker bomo itak doslovno objavili to velevažno pastirsko pismo, v katerem imamo katoličani dano vodilo za svoje postopanje pri volitvah, za danes samo omenimo, da škofje opozarjajo, kako važne so volitve v državni zbor, ker vpliv zastopnikov naroda sega tudi na versko, cerkveno polje. Podlaga sreči narodov je vera, zato treba v prvi vrsti vernih poslancev, takih, ki bodo imeli smisel za zboljševanje sedanjih šolskih razmer, za pravično reševanje narodnega in socialnega vprašanja. Posebe pozivljejo škofje katoliške delavce, ki stopajo sedaj prvič na bojišče, naj volijo katoliške može, ki imajo srce za revo in potrebo ljudstva in ki so pripravljeni, zakonitim potom se vsestranski truditi za zboljšanje socialnih razmer. — Na posled vspodbujajo škofje katoličane, naj bodo jedini, ker le v jedinstvu je zagotovljena zmaga. Konečno ukažejo škofje, da se jedno zadnjih nedelj pred volitvami po vseh farnih cerkvah izpostavi sveto Rešnje Telo v ta namen, da se vrše molitve za cerkvi in domovini ugodne in srečne volitve.

(† Fml. Hegedüs de Tiszavölgy.) Včeraj popoldne se je bliskoma po Ljubljani raznesla novica, da je komandant ljubljanske vojaške posadke fml. Hegedüs nenadoma umrl zadet od kapi. — Pokojnik je bil strog a pravičen vojak ter je bil vzlasti

zaradi svojih zaslug ob potresu odlikovan z Leopoldovim redom. Naj v miru počiva!

(V frančiškanski cerkvi) je obhajal včeraj novo mašo. & gosp. P. Anzelm Kevič, bogoslovec frančiškan IV. l. iz dalmatinske provincije. Slavnostni govor je imel veleč. g. vicedirektor Rok Merčun, ki je mej drugim narisal zgodovino nastanka frančiškanov in njihovega delovanja na Kranjskem, zlasti v Ljubljani. — Ob jednom je praznoval včeraj 80 letnico preč. g. P. Evstacij Ozimk, xprovincijal. pater provinciae itd., ki je ob 5 uri zjutraj čvrsto in mladeniško živahno pel slovesno sv. mašo. Mnogoštevilno došle brzojavke in čestitke so dokaz, kako čislajo in ljubijo povsod ljubeznjivega očeta. Pri obedu je bil izreden slučaj, da je sedel novomašnik med tremi zlatomašniki.

(Imenik volilcev — veleposestnikov) na Kranjskem objavlja današnji uradni list. Volilcev je v tej skupini 98, ki volijo dva poslanca v državni in 10 poslancev v deželni zbor.

(Slovensko gledališče.) Predpustni čas zmešal je „Narodu“ že itak mu nejasne pojme popolnoma. Zdaj si že celo šteje v čast in se baha s svojo doslednostjo v — nedoslednosti. Nismo še z lepa čitali tako plitvega in — recimo samo — skromnega zagovora, kakor je sobotni „Narodovi“. O stvari sami ne proizvajajo niti jedne resne misli; zaščit v obrambo mu je samo tisto ubogo vjedanje in pomilovanja vredno zabavljanje, ki je znak popolne dušne onemoglosti. Saj se poznamo! To je vedno bila in ostane — zadnja struna na „Narodovih“ goslih. Za tako siromaštvo imamo samo pomilovalen posmeh. Pa bi se tudi danes ne bavili več s tem predmetom, da „Narod“ svojemu duševnemu proizvodu ni dostavil „krepke“ konečne opazke: „Če je pa (namreč „Slovenec“) svoje tirade preudarno spisal in požrtvovalne podpornike slovenskega gledališča namenoma insultiral, potem pa nikomur ne zameri, če se tolaži (Kdo? Ali „Narod“ sam?) s kupletom: „Kitajci, kitajci, oj to so pač glupi ljudje.“ Da, da, to so pač glupi ljudje, ki se s takimi „če“, lažmi in zavijanjem skušajo izviti iz zanjke, ki so se vanjo vjeli. Začetkom svojega duhovitega zagovora trdi, da smo mi s svojo kritiko „sester Barrison“ insultirali gledališko občinstvo, koncem zagovora pa bi nam rad podtaknil insultiranje podpornikov slov. gledališča! To je že skrajno perfidna spekulacija na — nerazsodnost slovenskega občinstva. Taka polemika je pač samo za — predpustni čas! — Zaradi skušnje za novo opero ne bo jutri predstave. V četrtek se bode prvič pela velika opera Verdijeva „Ernani“.

(Poročena) sta bila danes v Šentpeterski cerkvi v Ljubljani: g. Pehani Rudolf, c. kr. davčni pristav, z gospodično Angelo Hočevvar in gospod Wenedikter Maksimilijan, c. kr. brambovski nadporočnik, z gospodično Hočevvar Ivano.

(Iz Rovt) 22. jan.: Vreme in drugo. — Tisto sitno meglo, kakor jo imate časih dolinci po teden dni, tako smo imeli mi hribotci zdaj 14 dnij skupaj t. j. od 6. do 20. t. m., in v tem času vseskozi nezdravo južno vreme. Toplomer je kazal povprečno $+3\frac{1}{2}^{\circ}$; v sredo, dne 20. t. m. smo dobili mraz, v četrtek dopoldne je jelo mesti na zmrznjena tla, danes pa mede cel dan, kakor se spodobi hudozimcem! — Ljudje so bili do zdaj čisto zdravi; dvomimo pa jako, da bi pri tem zdravju ostalo, kajti vže sedaj se oglašajo nadležni kašelj pri otrocih, pri nekaterih glavobol in oslabljenje želodca. Bojimo se kake sitne epidemije. — Naša posojilnica in hranilnica je imela v preteklem letu 59.849 kron prometa. Udov šteje 97. Uložnikov je bilo 71. Posodilo se je dosedaj proti $5\frac{1}{2}$ odst. 23.630 kron. Precej za čas devetih mesecev l. l. — Z dnem 6. oktobra l. l. je veleslavni deželni odbor kranjski ugodil naši prošnji glede ustanovitve mirovnega sodišča. Ker bo pa deželni odbor sam potrebne tiskovine preskrbel in založil in nam jih v kratkem doposlal, upamo, da začne naše prepotrebno mirovno sodišče poslovati že 15. februarja t. l. — Druga mlekarstva zadruga v Rovtah na hišni št. 95 je pričela delovati dne 11. t. m. Sprejema pa že sedaj vsa naročila na surovo in kuhano maslo in na sirarske izdelke. Deželni odbor je podelil tej zadrugi za sedaj 100 gld. podpore. — Kaj pa letina? Kakšna? Z ljudmi? Da, no letos je bilo v naši fari 17 porok, 85 novorojencev, 54 mrličev, 13 rovtarjev in rovtaric pa ostane za bene 1896. Tedaj Rovte gredo tudi v tem naprej. — Če nam bode šlo po sreči, bomo v letošnji jeseni postavili na noge gospodarsko zadrugo za občine Rovte, Vrh in Zavraca.

Naša kmetijska podružnica bo oddajala letos svojim udom prvič drevesca iz lastne drevesnice, 1200 jablan in hrušek pa bode v svoji drevesnici vnovič cepila. — Preteklo nedeljo 17. t. m. smo si osnovali pevsko društvo z imenom „Pianinski glas.“ Do sedaj se je zglasilo 16 udov. — Pri srcu nam je tudi ustanovitev kmetijske knjižnice. Ta pride seveda pozneje na vrsto. Če dostavim še to, da se je naš dosednji župan gosp. Anton Brenčič te dni svoji težavni službi odpovedal, sem povedal s tem vse za danes. Drugi teden še kaj o naši novi okr. kljukasti cesti.

(Iz Vodic) 23. jan.: Sinoči ravno 3 minute pred 9. uro smo čutili precej močan potres, spremljan s podzemeljskim bobnjenjem. Zadnji je bil v nedeljo zvečer ob 9. uri 20 minut.

(Z Bleda) se nam, poroča: V petek in zlasti včeraj je padlo prav veliko snega. Ljudje so ga jako zaželeli; zdaj bodo lahko spravljali z gorā. Jezero je začelo v drugo zamrzovati. Sv. Blaža praznik dne 3. svečana je na „Otoku“ veliki shod. Ako vreme le količkaj mrzlo ostane, pojdemo k nebeški Kraljici na tok peš, prosit sv. Blaža za blagoslov zoper bolezni na vratu.

(Izgubil se je) 72letni posestnik Bezlan Josip iz Savelj. Imenovani se je podal 19. t. m. v Ljubljano k notarju gospodu Plantanu, od tod pa na senošet v mestnem logu. Od tod se je podal popoldne v gostilno „Na šrangji“ ob cesti v mestni log, iz katere je odšel ob treh popoldne in od tedaj ni o njem nikakega sledu. Imel je na sebi vrhno suknjo, irhaste hlače ter visoke škornje in je srednje postave. Kdor izve o njem kaj pozitivnega in dovede na sled, naj to naznani njegovi rodbini v Savljah št. 9, po domače pri Tomaževcu, kjer ga čaka nagrada 30 kron.

(„Bauernbund“) bode prilomastil na Svečnico, dne 2. februarja t. l. nad Slovence v velikovškem okraju. V gostilni pri „Škofu“ na Rudi napravi svoj 31. „bauerntag“. Govorile bodo znane bauernbundske korifeje: Plavec, Plešivčnik, Kirschner, Černik. Namen temu shodu je očividni: Potrositi zavednim slovenskim volilcem velikovškega okraja toliko peska v oči, da še zanaprej dajo svoj glas „Razajevemu Francetu“ t. j. dosedanjemu „zastopniku“ tega okraja, Fr. Kirschnerju. Pa ne boš France! Toliko zavedni in razsodni pa so naši ljudje vendar že, da spoznajo zvite nakane „bauernbunderjev“. — Sploh je nam nerazumljivo, kaj „bauernbund“ še vedno stika po slovenskih hripih. Ali še ne vé, da mu je tam — odklenkalo? — Glasilo te zveze, znana „Bauernzeitung“, katero izdaja protestant Berčinger v Celovcu, piše sedaj po novem letu tako perfidno in strupeno zoper katoliško cerkev, duhovski stan in krščansko stranko, kakor so pisali le najgrši židovsko-liberalni listi za časa najhujših napadov na katoliško cerkev. V zadnji številki pa ta list še naznanja, da bode počenši z mesecem sušcem izhajal po trikrat na mesec, če dobi zadosti potrebnega — drobiža! Takšna duševna hrana naj hasne kmetškemu stanu? Jasna je dolžnost vsakega katoličana in Slovenca, da se z vsemi silami bojuje proti takemu časopisju in takim zvezam, kakor sta „Bauernbund“ in njegova zalega „Bauernzeitung-a“.

—rn—

Telegrami.

Praga, 25. januarja. „Prag. Zeitg.“ objavlja razpis državno-zborskih volitev za Češko. Volitve se vrše v splošni kuriji 12., v kmečkih občinah 17., v mestih in trgih 19., v trgovinskih zbornicah 20. in veleposestvo voli 22. marca.

Praga, 25. januarja. Grof Albreht Kaunitz je umrl včeraj po noči.

Pariz, 25. januarja. Tukajšni zdravniki izjavljajo, da Evropi ne preti nevarnost radi razširjenja kuge v Indiji.

Sevilla, 25. januarja. Stavka tukajšnih delavcev traja nadalje in kaže čim dalje resnejši lice.

London, 25. januarja. Cecil Rhodes je dospel sem danes dopoldne.

Havana, 25. januarja. General Weyler je preiskal več pokrajin na otoku Kubi ter sedaj izjavlja, da se nahaja le še malo vstaških čet, katerih ne bo težko (?) razkropiti. V sladkornih nšadih se je z delom že pričelo.

Pomirljivo
eliz razkrajajoče in izvrstnega okusa so
antikataralične pastile lekarnja Piccolija v Ljubljani
(Dunajska cesta)
katere učinkujejo proti hripavosti in olajšujejo kašelj. — Cena
škatičici 25 kr., 10 škatičic gld. 2.—. 124 (50—47) 4

Melusine- ustna in zobna voda
deluje izborna proti zobobolu in gnjilobi zob, utrdi dlesno in
odstranjuje neprijetno sapo iz ust. 1 stekl. 50 kr.

Jedina zaloga
lekarna M. Leustek v Ljubljani, Resljeva cesta št. 1,
poleg mesarskega mosta. 45 (3) 1

Tuji.
20. januarija.

Pri **Stonu**: Zug, Hermann, Zischer, Steiner, Boskovits
z Dunaja. — Miklusch iz Gorice. — Dominik iz Železnikov.
— Guggenberg iz Inomosta.

Pri **Maliču**: Baas, Dinti, Fischer, Puschenyagg, Stein-
masler, Fleischmann, Elmar, Weil z Dunaja. — Welleim iz
Prage. — Bloss, Vogel, Aichmayr iz Gradca. — Sterk iz
Vinice. — Schrey z Jesenice.

Pri **Lloydu**: Fischl, Costa z Dunaja.

Pri **Južnem kolodvoru**: Murald iz Beljaka. — Lafite
z Dunaja.

Pri **bavarskem dvoru**: Kropf iz Grafenfeld-a.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tempera- tura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
23	9. zvečer	714.4	0.5	sl. szah.	sneg	
24	7. zjutraj	718.6	-1.8	sr. jvzh.	skoro jasno	21.1
	2. popol.	718.9	1.2	sl. jvzh.	del. oblak	
24	9. zvečer	720.2	-0.3	sl. szah.	oblačno	
25	7. zjutraj	723.5	-3.5	sr. jvzh.	oblačno	0.9
	2. popol.	725.7	4.3	sl. jvzh.	del. jasno	

Srednja temperatura sobote 0.4°, za 2.6° nad normalom.
Srednja temperatura nedelje -0.3°, za 1.8° nad normalom.

V Toplicah na Kranjskem izpraznjena je služba
kopeliščnega oskrbnika
z letno plačo 500 gld.. prostim stanovanjem in
dohodki od zemljišča. Oskrbniku se prepušča tudi
vodstvo restavracije.
Ponudniki, koji morajo biti zmožni obeh de-
želnih jezikov in morajo položiti kavicijo, naj pošljejo
prepise spričeval in lastnoročno pisano prošnjo
knez Auerspergovemu gozdarskemu uradu v Sotesko,
pošta Dvor na Kranjskem do najdlje konec febru-
varija t. l. 18 4-3

Razglas.

Podiranje deželnega dvorca v Ljubljani na Kongresnem trgu, posekanje dreves na vrtu in odstranitev ograje oddalo se bo **ponudbenim potom.**

Oni podjetniki, kateri bi hoteli ta dela prevzeti, se pozivljejo, da vložé svoje zapečatené ponudbe **do 1. februvarija 1897 opoldne** pri podpi-
sanem deželnem odboru.

Staviti pa se morate gledé podiranja dvorca na jedni strani, gledé po-
sekanja dreves in odstranitve ograje pa na drugi strani **posebni ponudbi.**

Natančnejše tozadavne pogoje pozvé se pri deželnem stavbinskem uradu
na Turjaškem trgu št. 4.

Deželni odbor kranjski,
v Ljubljani, dné 20. januarija 1897.

Dunajska borza.

Dnó 25. januarija.		Dnó 23. januarija.		Kreditne srečke, 100 gld.		198 gld. — kr.
Skupni državni dolg v notah	101 gld. 95 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	147 gld. — kr.	4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	146	—
Skupni državni dolg v srebru	102	5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	156	Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	20	—
Avstrijska zlata renta 4%	123	Državne srečke l. 1864, 100 gld.	188	Rudolfove srečke, 10 gld.	24	—
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99	Salmove srečke, 40 gld.	71	—
Ogerska zlata renta 4%	122	Tisine srečke 4%, 100 gld.	140	St. Genois srečke, 40 gld.	75	—
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99	Dunavske vravnave srečke 5%	125	Waldsteinove srečke, 20 gld.	60	—
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	959	Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	107	Ljubljanske srečke	23	50
Kreditne delnice, 160 gld.	373	Posojilo goriškega mesta	112	Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	157	—
London vista	119	4% kranjsko deželno posojilo	98	Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3475	—
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58	4% kranjsko deželno posojilo	98	Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	404	—
20 mark	11	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99	Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	91	25
20 frankov (napoleonador)	9	Prioritetne obveznice državne železnice	226	Dunajskih lokal. železnice delniška družba	94	—
Italijanski bankovci	44	„ „ južne železnice 3%	177	Montanska družba avstr. plan.	87	95
C. kr. cekini	5	„ „ južne železnice 5%	128	Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	160	—
		„ „ dolenskih železnice 4%	99	Papirnih rubljev 100	127	—

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri izrebanjih, pri izrebanju
najzamanjšega dobitka.
Kulatna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih,
potem o kurznih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih
papirjev in vestni sveti za dosogo kolikor je mogoče visocega
obretovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.

Maksimilijan Wenedikter c. kr. nadporočnik v 23. bramb. pešpolku Ivanka Wenedikter roj. Hočevar poročena. Sinj (Dalmacija), Ljubljana, dné 25. januarija 1897. 68 1—1	Rudolf Pehani c. kr. davčni pristav Angela Pehani roj. Hočevar poročena. Ljubljana, dné 25. januarija 1897. 67 1—1
---	---

Mesto vsacega obvestila.

Vabilo
na
II. redni občni zbor
okrajne hranilnice in posojilnice v Idriji,
ki se bo vršil
dné 7. svečana 1897 ob 1/2 12. uri dopoldne
v telovadnici tukajšne c. kr. rudniške šole.

Dnevni red:

1. Nagovor ravnatelja.
2. Poročilo nadzorstvenega odbora.
3. Potrjenje letnega računa za upravno dobo 1896.
4. Privoljenje remuneracije načelnistvu.
5. Razdelitev čistega dobička za leto 1896.
6. Izvolitev načelnistva in nadzorstva za upravno dobo 1897.

K polnoštevilni udeležbi vabi častite društve-
nike najuljudneje
71 1—1

Koverta s firmo
vizitnice in
trgovske račune
priporoča
Katol. tiskarna
v Ljubljani.

Št. 664.

Razglas.

V poslopji, ki se bo letos v Špitalskih ulicah na mestu bivše meščanske
bolnice zgradilo, **oddati je še nekaj prodajalnic.**

Kdor želi kako teh prodajalnic v najem vzeti, vloží naj svojo ponudbo

do konca tega meseca

pri podpisanem magistratu.

Pojasnila gledé lege, velikosti in cene teh prodajalnic daje v navadnih
uradnih urah mestni stavbinski urad.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,
dné 23. januarija 1897.

Razglas

Z ozirom na razpis občnih novih volitev za poslansko zbornico državnega
zbora, opozarjajo se delodajalci in službodajalci na § 3. razpisa gospoda mi-
nistra za unanje stvari z dné 23. septembra 1896 (drž. zak. št. 170.), ter
se jim naroča, da

do 28. tega meseca

**zglasijo vse vsaj šest mesecev že pri njih v službi se nahaja-
joče samosvoje avstrijske državljane moškega spola, ki so iz-
polnili 24. leto življenja, ter naznanijo ne le imé, ampak tudi starost, opravilo
in pa čas, kdaj so v službo ustopili.**

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,
dné 23. januarija 1897.